

Vraag1

Naar aanleiding van de resultaten uit de tussenevaluatie kijken we naar mogelijkheden om de SLIM-regeling gericht in te zetten om de doelmatigheid te vergroten. In dat kader overwegen we twee opties die we graag aan de respondenten willen voorleggen:

Hoe beziet u het voorstel om subsidies te beperken tot mkb-ondernemingen met maximaal 50 of 100 werknemers?

Ter informatie: de huidige grens ligt op 250 werknemers.

Het is begrijpelijk dat het ministerie de doelmatigheid wil vergroten van de regeling. Dit voorstel zou echter niet mijn voorkeur hebben. Juist de bedrijven die groeien naar boven de 50 of 100 medewerkers hebben behoefte aan professionalisering van hun aanpak voor leren en ontwikkelen. Juist deze groep bedrijven ervaart ook de grootste concurrentie op de arbeidsmarkt in verhouding tot grootbedrijven, waar leren en ontwikkelen veel beter is geregeld en die dus een bepaalde aantrekkingskracht hebben op jong talent. Dankzij de SLIM regeling kunnen zij deze concurrentiepositie verstevigen en ook hun medewerkers de benodigde kans op leren en ontwikkelen te bieden.

In de groep van bedrijven met 50-250 medewerkers is er vaak sprake van een bepaalde groei in de afgelopen jaren, waarbij een onderwerp als leren en ontwikkelen nog is achtergebleven op de professionalisatie van de commerciële kant van het bedrijf en er op dit vlak een inhaalslag nodig is om de komende jaren te kunnen beschikken over goed opgeleid personeel. Als we bijvoorbeeld inzoomen op de technieksector, zijn er in deze groep veel bedrijven die worstelen met een tekort aan instroom van goed opgeleide mensen voor hun eigen specialisatie, waardoor een eigen, interne opleiding veel waarde toevoegt maar wat een zeer dure uitgave is. Er is dus juist in deze groep dus behoefte aan steun vanuit de SLIM regeling.

In deze groep ervaar ik ook (helaas in tegenstelling tot de kleinbedrijven) vaak veel meer visie en een gedegen aanpak om het SLIM-budget op een dusdanige manier in te zetten zodat de resultaten passen bij het doel van de regeling. De kleinbedrijven zijn veel meer geneigd om de regeling te gebruiken om bijvoorbeeld werkprocessen te omschrijven en het vraagt meer aandacht om hen de daadwerkelijke doelstelling van de regeling duidelijk te maken. Het zou in mijn ogen daarom echt een aderslating van het bereiken van de doelstelling van de regeling zijn als juist de groep die dit goed begrijpt en deze inhaalslag nodig heeft, wordt uitgesloten.

Vraag2

Hoe beziet u het voorstel om het percentage van subsidiabele kosten voor kleinbedrijven (met maximaal 50 werknemers) aan te passen naar 60%?

Ter informatie: het huidige subsidiepercentage is voor kleinbedrijven 80%, terwijl middenbedrijven (50-250 werknemers) 60% aan subsidiabele kosten mogen declareren.

Dit zou zeker niet mijn voorkeur hebben. De groep kleinbedrijven staat al vaak voor de uitdaging op het gebied van (voor)financiering van een SLIM project. Het verlagen van het percentage zou de deelnamedrempel nog veel groter maken. Het is begrijpelijk dat men zoekt naar een manier om meer bedrijven te kunnen bereiken per bestede euro

subsidiegeld, maar door deze aanpassing zou deelname voor deze groep echt een uitdaging worden en zouden juist de bedrijven die het meeste behoefte hebben aan financiële ondersteuning niet worden bereikt.

Vraag3

Wat vindt u van het voorstel en de voorgestelde verlenging?

We bespreken een aantal artikelen.

Artikel 2 luidt: '2. Een activiteit komt niet voor subsidie in aanmerking, indien de werkenden in de onderneming waarop de activiteit zich richt, enkel bestaan uit werkenden die bestuurder van de onderneming zijn of in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterwet 2007, zijn geregistreerd als degenen aan wie de onderneming toebehoort.'

Het is mij onduidelijk waarom deze toevoeging is gedaan. Vaak zijn bestuurders, die ook werkenden in een organisatie zijn en daarmee doelgroep zijn van deze regeling, ondergebracht in een aparte entiteit. Daarom zouden ook zij gebruik mogen maken van de regeling. Bovendien komt het relatief vaak voor dat activiteit A (het in kaart brengen van de opleidingsbehoefte) in sommige gevallen niet voor afzonderlijke bv's in 1 holding zinnig zijn omdat deze bv's in praktijk sterk verbonden zijn; in dat geval kan een activiteit A aanvraag goed vallen op de holding waarin geen werkenden of alleen bestuurders zich bevinden.

5. Een initiatief waarvoor subsidie wordt aangevraagd op grond van hoofdstuk 3 komt alleen voor subsidie in aanmerking, indien het initiatief ten minste de activiteit, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, bevat en de subsidiabele kosten ten minste € 210.000 bedragen.

Dit zou wat mij betreft een aderslating zijn voor de SLIM Samenwerkingsprojecten. In veel gevallen gaat het bij dit type project om sectorgenoten die overwegen om gezamenlijk een brancheopleiding te maken. Juist de voorfase van het onderzoek hoe zo'n opleiding eruit moet komen te zien, is in praktijk moeilijk te financieren, omdat het nog niet direct leidt tot een concrete academie of opleiding als eindresultaat. Het uitvoeren van activiteit A is van cruciaal belang om een vraaggestuurde opleiding te maken; wat een van de moeilijkste dingen is om te doen bij gezamenlijke opleidingsontwikkeling. Door Activiteit A met C te combineren, wordt vervolgens gedurende twee jaar uitgesloten dat de deelnemers van een SLIM Samenwerkingsproject ook nog met de individuele regeling mee kunnen doen met een eigen C aanvraag. Dit zal voor veel bedrijven daarmee een reden zijn om niet in een A-C aanvraag te participeren, waardoor de onderzoeksfase van een brancheopleiding moeilijker te financieren wordt.

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt '18 weken' vervangen door '13 weken'.

Dit zou voor veel bedrijven een zeer grote verbetering van de SLIM regeling zijn. De lange doorlooptijd zorgt ervoor dat veel projectkosten voor de projectperiode dreigen te vallen, omdat bedrijven graag aan de slag willen met de uitvoering nadat de plannen zijn gemaakt in

de aanvraagfase. Wij hopen van harte dat deze aanpassing wordt opgevolgd met de praktische uitvoerbaarheid in de beschikbare mensen en middelen bij Uitvoering van beleid.

Wij zouden graag zien dat ook de vaststellingsperiode wordt verkort.

2. De minister kan bij de beschikking tot subsidieverlening een voorschot verlenen van:

a. 50% van de verleende subsidie, indien de subsidie is aangevraagd door een subsidieaanvrager als bedoeld in artikel 17;

b. 25% van de verleende subsidie, indien de subsidie is aangevraagd door een subsidieaanvrager als bedoeld in artikel 19, eerste lid;

Hiermee lijkt te worden veranderd dat ook SLIM Samenwerkingsprojecten een voorschot kunnen krijgen. Dit zou een aanzienlijke verbetering van deze regeling zijn. Juist de SLIM Samenwerkingsprojecten zijn voor mkb-ondernemingen lastig voor te financieren, omdat het om grotere bedragen gaat, zeker als zometeen grootbedrijven worden uitgesloten van subsidie.

d. kosten voor een controleverklaring van € 3.000, indien deze voor de vaststelling van de subsidie is vereist.

De tegemoetkoming in de kosten voor de controleverklaring wordt sterk toegejuicht.

Toelichting: In lijn met de Aanwijzingen voor subsidieverstrekking, ook wel bekend als het Uniform Subsidiekader (hierna: USK), worden verleende subsidies van minder dan € 25.000 vanaf nu ambtshalve vastgesteld. Er hoeft geen verzoek tot vaststelling meer te worden ingediend door de aanvrager. Ook hoeft er geen evaluatieverslag te worden gemaakt. Wel zal de subsidieaanvrager, indien hij onderdeel uitmaakt van een steekproef, moeten aantonen dat het initiatief waarvoor subsidie is verleend, is uitgevoerd en aan de overige subsidieverplichtingen is voldaan. In de beschikking tot subsidieverlening zal worden bepaald op welke manier hij dit moet doen.

Daarnaast wordt het USK ook gevolgd voor wat betreft het bijhouden van een administratie. Dit is voor subsidies onder de € 25.000 niet langer vereist. Dit zal de administratieve last voor ondernemers aanzienlijk verminderen.

Dit wordt door ons sterk toegejuicht. Dit gaat voor de bedrijven een hele positieve verandering teweeg brengen.

Missende wijzigingen

Naast een reactie op deze artikelen zouden wij graag nog enkele andere zaken gewijzigd willen zien.

Samenstelling consortium SLIM Samenwerkingsverband

Wat wij merken bij het SLIM Samenwerkingsverband is dat de eisen die gesteld worden aan de samenstelling van het consortium leiden tot onduidelijkheid. Er zijn eisen aan de hoofdaanvrager, waarbij partijen die logischerwijs het beste zijn uitgerust voor deze rol worden uitgesloten voor deze positie. Eigenlijk mag in eerste instantie iedereen meedoen

aan de regeling, maar vervolgens zijn er regels die men ervan weerhoudt om in praktijk de juiste partij als hoofdaanvrager aan te wijzen. Dit geldt ook voor de samenstelling van de begroting. Omdat een partij niet meer dan 2 ton subsidie of 80% van de subsidie mag ontvangen, maar de projectkosten wel minstens 210.000 euro moeten zijn, moet er altijd een ingewikkelde puzzel gelegd worden. En dat terwijl soms de hoofdaanvrager kosten maakt die voor alle projectpartners gelden of dat men het aansturen van derden via 1 centrale partij wil regelen om de regeldruk voor de overige deelnemers te verlagen. Dit is onzes inziens een onnodige complicerende factor, zowel in de aanvraagfase als in de uitvoeringsfase, voor SLIM Samenwerking.

Verbonden ondernemingen

Verder missen wij duidelijkheid omtrent de behandeling van verbonden ondernemingen door het ministerie. Soms worden ondernemingen als verbonden beoordeeld, maar soms ook niet. Recentelijk is het ministerie bijvoorbeeld begonnen om te vragen verbonden ondernemingen samen te voegen in de aanvraagdocumenten bij SLIM Samenwerkingsprojecten. In de beoordeling zou men een scheiding verwachten tussen de financiële en inhoudelijke beoordeling, maar dit is niet altijd het geval. Wij zouden aanraden om hier duidelijkheid over te scheppen in de regeling en de overige communicatie.

Interpretatie van methodes om leren en ontwikkelen te stimuleren

Wat wij merken bij de beoordeling van SLIM is dat er een interpretatie is ontstaan van wat activiteiten zijn die leren en ontwikkelen stimuleren. Het lijkt erop dat het ministerie, waarschijnlijk veroorzaakt door een continue overschrijving van de regeling, strikt wil toezien op wat er wel en niet is toegestaan. Hiermee ontstaat echter een rem op innovatie en op het invoeren van methodes die door vooraanstaande specialisten in het HR gebied wel degelijk gezien worden als effectief, maar wat niet door de beoordelaars als dusdanig beoordeeld wordt. Alleen conservatieve concepten voor leren en ontwikkelen worden momenteel toegestaan; zaken als een talent management systeem en andere digitale innovatieve en zeer effectieve hulpmiddelen zijn daar een voorbeeld van. Graag zouden wij willen vragen deze interpretatie aan de markt over te laten.